

Levélelmények

Tisztelt Szerkesztőség!

November 1-jén, pénteken 14 órakor fültanúja voltam, amikor az évek óta a Moszkva téren könyvet árusító Tóth Endrét – ismertebb nevén Bandi könyvszt – a rendőrajáró felszólította, hogy mutassa meg a személyazonossági igazolványát a törvény nevében. Bandi könyvszt a rendőr felírta. A járőr kolléganője közben javaslatot tett, hogy Bandi könyvszt halakítsa le magnóját, hogy ne zavarja a tér közepén koncertezni készülő indián zenekart. A könyvtáros magából kikelve érdeklődött, hogy ezt komolyan mondják vagy viccelnek vele, ugyanis ő már 17 éve zenével és hangbemondással dolgozik. Úgy látszik, komolyan gondolták, mert ezt követően hiába kérte a rendőrt, hogy az ő panaszát is vegyék jegyzőkönyvbe. Nem vették. Amikor a könyvtáros a rendőr nevét és beosztását igyekezett megtudni, ha jól értettem, Landi István törzsőrmesterként mutatkozott be. Ekkor az indiánok elkezdtek játszani. A műsor közben Bandi elpanaszolta, hogy volt nyáron olyan nap, amikor háromszor másfél órás pantomimes, szinkrontolmácsos ígéhirdetést kellett végighallgatnia. Vagy legutóbb a Vízvárosi Autós Iskola showmanje vezetett kétórás

„cirkuszt”. Kíváncsi voltam, hogy ki engedélyezi mindezt. Ennek az indiánzenekarnak Roland Ferencné adta ki az engedélyt – mondta. A zenekar eljátszott hat számot a Los Andinos együttes műsorából, aztán a szünetben az együttes nőtagja körbehordozta a föltehetőleg nem hivatalosan másolt kazettákat, megvétele felkínálva. A könyvpavilon ablakában pedig ez volt olvasható: 6-án **Eörsi István**, 7-én Faludy György dedikál itt. Kíváncsi vagyok, hogy ezekre a délutánokra milyen meglepetést tartogat még Bandi könyvszt számára az önkormányzat és a rendőrség. És a Nagyközönségnek? Kultúrát vagy cirkuszt?

Egy népzenét és könyvet egyaránt kedvelő kerületi lakos

Megkerestük Bandi könyvszt, aki megerősítette a levél tartalmát, és még hozzátette, hogy november 6-án, éppen Eörsi István dedikálásának napján 500 forintba büntették meg. Pedig ő tizenbét éve ugyanott árulja a könyvet. Csak-bogy változnak az idők és velük a rendszer is. Így aztán lehet, hogy ezután ezt az összeget naponta befizetési az „államkasszába”. Régóta tudjuk, hogy a kultúra árucikk, és azt is, hogy vásárlóinak sokba kerül. De hogy a terjesztőnek is?!

Tisztelt Szerkesztőség!

Sokat segíthetnének nekünk lelki sebeink gyógyításában, ha közölnék alábbi leveletem.

A becsület és tisztesség mentelmi jogáért

Nagycenken a Kiscenki út 9. számú lakásban keserényes kedvel mosakszik egy öttagú család. Férjem, Frank Attila a börtönben töltött hetek testi és lelki szennyét kaparja magáról, három kiskorú iskolás gyermekem és én, a felesége a család tisztességén esett foltot igyekszünk lemosni nevünkről iskolai, munkahelyi, lakóhelyi, emberi környezetünkben. Vajon most lesznek-e olyan serények a család becsületének helyreállításában a különböző újságok szerkesztői, a Kisalföld, a Soproni Hírlap, a Vas Népe munkatársai, amilyen gyorsak és frissek voltak, hogy tetőtől talpig befröcsköljenek két becsületesen élő és dolgozó embert és három ártatlan gyermekét?

Lassan megszokjuk, hogy „nagy” emberek naponta térdig gázolnak egymás becsületében. A sértett hallgat. Aztán az első adandó alkalommal visszavág. Kvittek lesznek az utcán. De ki és mi védi a kisembert a hírküfárok hiénasága, embertelensége ellen? Ki és milyen jog ad módot a „szürke senkiknek”, hogy

igazukat bizonyítsák? Egyáltalán ki figyeli, hogy mennyi jogtalanság történik a jogállamiság bölcsője körül?

Férjem, a hegykői Vízmű lakatos, munkaterületén gyanús, puskaszerű vasdarabot talált. Azonnal telefonált a rendőrségre. A talált tárgyat elvették. Aztán férjemet beidéztek kihallgatásra, ujjlenyomatát rögzítették. Június 25-én őrizetbe vették. Lakásunkon kétszer házkutatást tartottak. Két nap múlva férjemet letartóztatták. A sajtó hozsannázott. A Magyar Hírlap szerint „Rács mögött a benzinkút kirablója”. Július 8-án férjemet letartóztatás elleni fellebbezését elutasították. „... szökéséttől lehet tartani”. Július 23-án az előzetes letartóztatást megszüntették. „A gyanúsított szökéséttől, elrejtőzködéséttől tartani nem kell”. De mi volt egyáltalán a gyanú oka?

A férjem által talált vastárgy mellett néhány szavas írás is volt. Az egyik írásszakértő szerint a levelet férjem írta. A másik szakértő még hasonló jegyeket sem talált a két írásban. A három benzinkútkezelő közül az egyik úgy találta, hogy a március 8-i rablás tettesének hangja hasonlít a férjeméhez. Micsoda memória és logika! Március 8-án valaki vastag, kötött hósapka alatt szól néhány szót, és júliusban azonosítható a gyanúsítottal.

Amikor már három írásszakértő szakvéleménye ütközött, amikor a kútkezelők eltérő bizonyossággal vagy bizonytalansággal vélték felismerni férjem hangjában a rablóét, amikor valaki elgondolkozott azon, hogy miért telefonált a rendőrségre a férjem a fegyverszerű roncsdarab megtalálása után, a Soproni Városi Ügyészség vezető ügyésze – dicséretére legyen mondva tisztessége, bátorsága – megszüntette a nyomozást férjem ellen.

Elmaradt hát a nyomozó hatóságok által annyira áhított, egyre ritkább sikerélmény, tovább dekkol a tettes, és valószínűleg nyugtalan a benzinkútkezelők álma is. Lezárult egy „ügy”. Lezárását keserű szájjal, kudarcézés és felszabadult megkönnyebbülés követi. De ki hiszi el, hogy zavartalan és felhőtlen – a lidércnyomás alól felszabadult – családunk öröme? Hiszen körülöttünk hallgat mindenki. Még mindig az út másik oldalán járnak emberek. Hiszen az újságok azt megírták, ezt viszont nem. Érzik-e, tudják-e kötelességüket a sajtó munkatársai? Mert ha hírértékű eseményként tálták, hogy Frank Attila a benzinkútrablás gyanúsítottja, elemi kötelességük lenne azt is közölni, hogy Frank Attila ártatlan. Talán nemcsak az ő becsületének vé-

delme, annak tisztára mosása érdekében kellene megtenniük.

**Tisztelettel:
Frank Attiláné, Nagycenk**

Ha az említett lapársak eddig elmulasztották volna ezt a kis „csékélységet” napvilágra hozni (bár mentségükre legyen szóva, elképzelhető, hogy az illetékes hatóságok nem szellőztették túlságosan tevédesüket), javasoljuk a következő szenzációs hír közlését:

Kiderült a szemzenszedett igazság! A Soproni Városi Ügyészség megszüntette a nyomozást a többszörösen büntetlen előéletű Frank Attila ellen. A vizsgálat bebizonyította, hogy az ártatlan, rovatlan múltú még a legkegyetlenebb esz-közöktől is visszariadt, így a vád alaptalansága kiderült.

(Szerkesztőségünk kéziratot nem küld vissza. A leveleket általában rövidített, szerkesztett formában közöljük.)